

Arrest

nr. 134 561 van 3 december 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 12 mei 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 19 juli 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001,118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden

beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. Dit belang dient persoonlijk en rechtstreeks te zijn (zie o.m. RvS 10 juni 1997, nr. 66.657bis; RvS 10 juni 1997, nr. 66.659).

Uit het administratief dossier blijkt dat op 23 augustus 2012 aan de verzoekende partij een inreisverbod van drie jaar werd gegeven.

Artikel 1, 8° van de vreemdelingenwet bepaalt:

"Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder :

8° inreisverbod: de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden, die kan samengaan met een beslissing tot verwijdering."

De vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een definitief inreisverbod, kan gedurende de termijn van het inreisverbod niet verblijven op of binnenkomen in het Rijk.

Artikel 74/11, § 3, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

"Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4."

De verzoekende partij bevindt zich niet in één van de gevallen opgesomd in artikel 74/11, § 3, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Indien de vreemdeling zich op humanitaire omstandigheden kan beroepen, kan hij evenwel een aanvraag tot opheffing of opschorting van het inreisverbod indienen, en dit op grond van artikel 74/12 van de vreemdelingenwet. Dergelijke aanvraag dient te worden ingediend bij de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de woon- of verblijfplaats van de betrokken vreemdeling, en is enkel ontvankelijk als de vreemdeling schriftelijk het bewijs bezorgt dat zij volledig conform de beslissing tot verwijdering het Belgisch grondgebied heeft verlaten. De verzoekende partij kan haar grieven aangaande artikel 8 van het EVRM aanvoeren in het kader van de procedure overeenkomstig artikel 74/12 van de vreemdelingenwet.

Uit een samenlezing van artikel 74/11, § 3, tweede lid en artikel 74/12 van de vreemdelingenwet vloeit derhalve voort dat een vreemdeling die het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod, niet kan worden toegelaten tot verblijf op grond van een aanvraag gezinshereniging die op Belgisch grondgebied werd ingediend.

Nu het verzoekende partij verboden is in België te verblijven, is een afgifte van een verblijfsmachtiging in België niet meer mogelijk. Aangezien de verzoekende partij een vreemdeling is die het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod, zal hij hoe dan ook een beroep moeten doen op de bevoegde diplomatieke of consulaire post met het oog op een opheffing of opschorting van dit inreisverbod. Een eventuele vernietiging kan verzoekende partij dan ook geen voordeel meer opleveren (RvS 13 augustus 2002, nr. 109.731).

In deze omstandigheden is het aan de verzoekende partij om aan te tonen welk voordeel zij nog heeft bij onderhavige procedure. De verzoekende partij toont echter niet aan welk belang zij nog zou kunnen hebben bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

De eventuele vernietiging van de bestreden beslissing verandert de onwettige verblijfstoestand van de verzoekende partij niet.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC